

יד"ל ע"י ארגון מעשה ושמע
 טל: 0722-477774 פקס: 0722-155-701
 דוא"ל: m072247774@gmail.com

התבונה

בית וועד לחניכי הישיבות
 העוסקים בתורת מוהר"ן מברסלב זיע"א

גליון
3

שבט תשע"ה
 נושא החודש:
 התבודדות

דרכה של תורה

מאמר תורני בנושא ע"פ תורת מוהר"ן

קשר אישי עם השי"ת

היא לגשת למי שמנהל את כל המערכת, לפנות אל זה ששלח לנו את כל המאורעות - הטובות והפחות טובות - ולשוחח אתו עליהן! הרי מי כמוהו יודע היטב מה היה כאן, ומה ואיך זה השפיע עלי, וגם - למה זה היה ולא היה מטרה, ומי כמוהו מסכים ומוכן ואף רוצה - להקשיב ולשמוע את כל זה: מה היה, ואיך היה, ומה הרגשת, ומה זה השפיע עליך וכו' וכו'.

ולא רק על מה שכבר היה, אלא גם על מה שהיית רוצה שיהיה!! מוכן ורוצה הוא לשמוע בדיוק מה אתה רוצה - בגשמיות ורוחניות, מדוע אתה רוצה, והוא יכול לעשות שבאמת ממש כך יהיה! או לחילופין - להאיר בדעתך לך מדוע לא כדאי לך לרצות כך, ומה כן כדאי לרצות, ואזי הוא ימלא עבורך את הרצון האמת.

כאשר פונים אליו - ומשוחחים אתו על כל הדברים הללו: על הרצונות, על התכונות, על ההצלחות ועל הכישלונות, על המאורעות הנעימים ועל הלא נעימים, ועל כל מה שקורה אצלך

ובעולם - מתחיל להיות סדר ברגשות המתרוצצות בלב, ומתחיל להיבנות מהן בניין נפלא ומפואר, כשכל העבר וההווה משתלב בצורה נפלאה - בצורה המובילה אותך בדיוק אל המקום אליו אתה צריך להגיע, ושכדיוק כדי להביא אותך הנה - היה כל מה שהיה!... מתוך הבלאגן הגדול - נעשה בירור: מה טוב ומה רע, מדוע זה היה, ומה עלי לעשות עם זה. כך בדיוק לגבי אוסף הידיעות המגיעות אלינו ועל ידי לימוד מהספרים או מהחיים - כאשר

משוחחים עליהם עם הקב"ה, מתוך מטרה להבין מה זה נוגע אלי, וכיצד אני מיישם את כולם - בסדר הנכון ובצורה הנכונה, אזי בלייל הידיעות הופך למשהו מסודר ובנוי, שכל ידיעה שבו משמשת כשלב להביא אותי צעד נוסף אל המקום אליו אני רוצה וצריך להגיע.

וזה נקרא "יישוב הדעת"! שהוא המצרך המבוקש ביותר בתבל, וגם הנדיד ביותר...

כמה מסכן הוא אדם שאין לו "יישוב הדעת". הוא רדוף ולחוץ, חי בתחושת מועקה ודיכאון, ואינו מצליח 'להיות' את חייו. וכמה מאושר הוא האדם שיש לו "יישוב הדעת". הוא רגוע ושלו, שמח וטוב לב. וחי' כל רגע מחייו - חיים מלאים וטובים.

זו הגישה הפשוטה לעניין, אך למען האמת מונח בזה רובד הרבה הרבה יותר עמוק, שהופך זאת מ'מעצה פרקטית פשוטה ותכליתית' למעלה עליונה וגדולה מן הכל.

אם נרצה להגדיר במילה אחת את ההבדל בין יהודי לגוי - המילה הזו היא "ברית!". ב'אור: גוי אף הוא מצווה להאמין בבורא עולם. יהודי לעומתו, אינו רק 'מאמין' בו, אלא יש לו קשר אתו. הוא משתייך אליו בצורה מהותית וחוקה. שייכות שבאה לידי ביטוי בכמה לשונות - 'בני' 'בתי' 'אחות' 'רעייתי', ואפילו 'אמי'.

המצוות שלנו, אינם רשימה של ציונים שעלינו לכופף את ראשנו ולקיימם, אלא רשימה של דרכים ליצירת וקיום הקשר והברית שלנו

המשך בעמ' ד' <<<

אחת העצות המרכזיות בתורתו של מוהר"ן - היא עצת ה"התבודדות". עניין זה מופיע הרבה מאד בספריו (ובספר "השתפכות הנפש" שחיבר רבי אלטר מטפליק, תלמידו של רבי נתן, ליקט את כל המראי מקומות לפונדק אחד), נצטט אחד מהם: "ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהיינו לקבוע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצון ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת...". (ליקו"מ ח"ב ס' כה).

עליו להבין: מוה"ר ה"התבודדות", מדוע היא כ"כ חשובה, וכיצד מקיימים אותה הלכה למעשה.

לא ניכנס כעת לעצם הנידון: מה יותר חשוב - תורה או תפילה [שמעט על הנושא הובא בגליון הקודם על נושא "תורה"], ועוד חזון למועד לעסוק בזה. דיבורנו כעת נסוב על העניין לכשעצמו - חשיבותו ותועלתו.

כל אדם, יהיה מי שיהיה - עובר וחוזה בכל יום מאורעות ומאורעות שונים - חלקם טובים ונעימים, או נעימים במיוחד; וחלקם פחות נעימים, קשים, או קשים במיוחד. המאורעות הללו משפיעות עליו ועל הרגשתו, ויוצרים בקרבו אוסף של רגשות, רגשות של שמחה, של התלהבות, של התרוממות, או של צער, כאב, מרירות וכו"ב.

המאורעות חולפים בזה אחר זה, כשכל אחד מותיר את רישומו בלבו של האדם, והם מתאספים בתוכו לבליל ותערובת של הרגשות - בלי סדר ובלי בניין, כשכל הרגשה 'צועקת' בלב, והוא אינו מצליח להקשיב לאף אחת מהם, וכך האדם נותר מעורב ומבלבל.

כך גם בנוגע לדברים שאדם לומד. כל אדם לומד בכל יום דברים חדשים -אם מתוך המציאות שהוא רואה לגד עניין, אם מתוך ספרים וסיפורים שהוא קורא ושומע, ואם זכה - אזי מתוך לימוד התורה קדושה. וכל אלו מצטברים גם כן לאוסף של ידיעות, המונחים בחוסר סדר ובחוסר בניין במוחו ודעתו, ואינו יכול לעשות ולפעול אתם מאומה.

ייתכן שאדם אינו מודע כלל למציאות הזו המתחוללת בתוכו. וזה גופא מחמת שהוא עסוק כל העת ב'עשייה' נוספת, כשעשייה רודפת עשייה, והוא אינו מוצא כלל זמן להתפנות 'לעצמו' לבדוק מי הוא ומה הוא, וממילא הוא אינו מודע ל'בלאגן' שקורה בפנים. אך אם יעצור לרגע, יבחין מיד שהרגשת מועקה כללית שוררת בלבו תדיר ומקיפה את מציאות חייו, עד שאינו יכול להרגיש ולו לרגע - חירות אמתית, וחיות הממלאת את לבו, כפי שאכן אמור להיות.

ומה עושים כשחווים מאורע מיוחד - מצער או משמח; נסיון קשה, או משבר מיוחד? יש כאלו ש'נאכלים' מנפנים, ויש כאלו שמחפשים חבר שיסכים לשמוע, ושופכים בפניו את הלב, ואם אין בנמצא חבר כזה, הולכים לאנשי מקצוע, שעבור תשלום מתאים, 'מסכימים' לתרום את זמנם ולהקשיב לו...

אך העצה האמתית והפשוטה ביותר, ולא רק עבור מקרים מיוחדים -

דבר המערכת

בתלת זמני היו חזקה.

כמעשהו בראשונה, כך מעשהו בשניה - התגובות שהגיעו מכל עבר, והבקשות הרבות לקבל את העלון - הבהירו ללא ספק, שמדובר במשהו נצרך מאד, ומועיל מאד.

ועל כן, בפתח העלון השלישי, עלינו להודות לבורא עולם, שנתן בידנו את הרעיון, את הכח, את היכולת ואת הסיוע - להוציא דבר נאה ומתוקן שכבר הועיל וימשיך להועיל בע"ה לציבור בני התורה מבקשי ה'.

המציאות המסוכנת בה שרוי עם ישראל, כספינה המטרפת בלב ים, כאשר המלחמה על התורה לבשה פנים חדשות ומאיימות מתמידי, הן מצד שונאי ה' הנלחמים נגד התורה והקדושה, והן בעיקר מצד כוחות היצר - הנלחם בכוחות לא רגילים, להפיל ברשתו את כל נשמות ישראל ח"ו, עם אפיקורסות ופריצות שלא היו דוגמתן מעולם - איננה מותירה אפשרות לשבת בחיבוק ידיים ולומר 'שלום עלי נפשי'.

כאשר מהעבר האחד, נופלים נשמות ישראל בזה אחר זה מדיחי אל דחי, למקומות שלא נפלו ישראל לתוכם מעולם, מוטל עלינו מהעבר השני - לחפש כלים חדשים, חזקים ואיתנים, שיסייעו בידנו להחזיק מעמד, ולא רק, אלא להשתמש במצב מסורף זה כדי להגיע קרוב יותר, גבוה יותר, עמוק יותר ואמתי יותר.

אם לכוחות הטומאה ניתנו כוחות חזקים מתמידי, בהכרח שגם כוחות הקדושה קבלו כוחות חדשים וחזקים יותר, ומי שיחפש אותם - בודאי ימצא, כי כבר הובטחנו "הבא ליטרה מסייעין אותו".

ואכן, כאשר יענו אותו - כן ירבה וכן יפרוץ, וכנגד החציפות של היצר הפורצת כל גבול ללא מעצור, קמים אברכים בעת דקדושה, ומחפשים תוספת קדושה, תוספת טהרה, וכך מתרבה הלימוד והחיפוש בספרי מוסר ומחשבה, פנימיות וחסידות - בכל המקומות ובכל התצורות כאחד. פריצת גבולות לכיוון הקדושה.

ומתוכם, רבים הם אלו שמוציאים את המענה למצוקת הסכנה המזדברת - בתורת מוהר"ן זיע"א, שם מתגלה איך שכל זה כבר היה מתוכנן מראש, ומתבאר היטב מה הייעוד של המצב הזה, וכיצד זוכים לעמוד בו ולהשתמש בו גופא ככלי להתקרבות והתרוממות גדולה וחזקה יותר, שהיא תביא את הגאולה לה אנו מצפים.

מטרת העלון, להתקבץ יחד, ללמוד וללמד זה מזה את הדרכים, העצות, והכלים המבוארים בתורת מוהר"ן, בעלון הקודם דובר אודות לימוד התורה במשנת מוהר"ן, ובעלון הנוכחי, הורחב הדיבור אודות העצה המרכזית והחזקה ביותר בתורתו - עצת ה'התבודדות'.

קראו ותחי נפשכם.

הנושאים הבאים:

- אדר - חג הפורים
- ניסן - חג הפסח
- אייר - ל"ג בעומר
- סיון - דרך הלימוד
- תמוז - בין המצרים

במדור זה ייאספו סיפורם של אברכים יקרים, שהתקרבו לתורתו של מוהר"ן

מה יש בברסלב שינה את חייו?

עם החברה כן הייתה לי התמודדות מסוימת. הייתי מהמיידים של כולל 'עטרת שלמה' בצפת, והייתי מאד מקובל שם, אך לאחר שנכנסתי חזק לעניין של מוהר"ן, והתחלתי לדבר עם אברכים נוספים על כך [וחלקם אכן התקדמו אף הם] - בקשו ממני לעזוב. עברתי לכולל נוסף, שם הוזהרתי מראש שלא לדבר על כך עם אף אחד, ולאחר שנחשדתי שכן דברתי - התבקשתי גם שם לעזוב. משכך, התחלתי ללמוד לבדי ללא כולל, ולמפרע התברר, שהתוצאה של זה הייתה הרבה יותר טובה - בגשמיות ורוחניות, ואין כאן המקום לפרט.

מהם הנקודות העיקריות של ברסלב?

קשה לענות על השאלה, כי מדובר בתורה שלמה ובדרך חיים, שכולל בתוכו ה-כ-ל! ורק בשבילם הראשונים שכל אחד מתקרב - הוא יכול לענות על כוונת שאלה... כי כל אחד שמתוודע לה, מגיע לזה בדרך כלל ע"י עניין מסוים שהיה חסר לו, ובהמשך הוא מגלה גם את כל שאר העניינים.

ובכל זאת, אנסה להגיד כמה נקודות עיקריות: א. בתורת מוהר"ן לומדים להניח את השי"ת במרכז החיים, כשכל השאר עומד מסביב, ומשמש כדרך וככלי אך להגיע אליו. וכדברי הגמ' "בא תבוקק ותעמידן על אחת וצדיק באמונתו יחיה". כלומר, זהו הצייר שעליו סובב הכל, ועל ידו באים לקיום כל התורה. [העצה העיקרית לזה היא ההתבודדות המזוהרת בהרחבה בעלון [ה]].

ב. הדרך של מוהר"ן, נותנת לכל אחד את היכולת והכלים לגלות ולהיות את מה שהוא, כי כל אחד יש לו תפקיד יחיד ומיוחד שאין לאף אחד בלתי, וממילא אי אפשר לחפש זאת אצל אחר, אלא אצל האדם בעצמו, בעזרת העצות שמקבלים בתורתו. משכך, אין מי שלא יכול להצליח, כי את מה שהוא - הוא בודאי יכול וצריך להיות.

ג. מלבד ריבוי העצות שמוהר"ן מלמד, הכלל היוצא מתורתו הוא - שהתורה היא לא אוסף של פרטים, והעולם אינו אוסף של פרטים, אלא הכל מקושר ומאוחד יחד, וכשלומום להסתכל נכון על כל פרט, ולמצוא את נקודת הטוב שנמצאת בו - הואים אף שהכל משתלב לדבר אחד מאוחד ונפלא. וממילא אפשר לחיות בשלום ובשלווה פנימית ואמתית עם כל אדם, עם כל מצב, ובכל מקום.

ולסיום:

כפי שהזכרתי בתוך הדברים, 'ברסלב' איננה קהילה או מקום, אלא 'דרך'. דרך שמתאמה ומועילה לכל אחד - באשר הוא וכמו שהוא. אין ממה לחשוש, ואין מה להסתייג, אף אחד - מלבדך ומלבד הש"ת - לא צריך לדעת שאתה מדבר עם ה', ושאנך לומד ספרי מוהר"ן. וע"כ מי שטוב לא ולא חסר לו כלום - ימשיך בשלום, אך מי שמרגיש שהיה רוצה יותר, אנא יפרגן לעצמו לטעום משהו חדש, ומובטח לו שלא יתחרט.

הפעם נארח את סיפורו של אברך שגדל בבית ליטאי, והתחנך בישיבות הקדושות, ובבחרותו כבר החל לעסוק בתורת מוהר"ן. ונשמע ממנו את גישתו לנושא

ספר לנו מעט על הרקע שלך:

גדלתי ב"ה בבית נפלא, עם הרבה אהבה ומסירות נפש לתורה, יראת שמים וקדוה הכלכלה. גדלתי והונחתי במוסדות מצוינים - שבהם חזקו והרחיבו את מה שקבלתי בבית. בישיב"ק למדתי בישיבת "תפארת יעקב" בירושלים של הרב צביב"ל זצ"ל, ובשי"ג למדתי בישיבת אורחות תורה בבני ברק. בסך הכל עברתי את המסלול המוכר, בצורה נהדרת ב"ה עד כמעט סיום ישיבה גדולה. ואז הכרתי את ברסלב.

איך הגעת לברסלב?

האמת, שברסלב לא הייתה זרה לי, כי חלק גדול ממשפחתי הם חסידי ברסלב [אחיו ואחותו של אבי שליט"א התקדמו בצעירותם, וזכו כ"א למשפחות מורחבות בלעז"ר]. וגם אבי שליט"א היה לו קשר אישי לברסלב בצעירותו, אך הבית שגדלנו בו היה בית ליטאי לכל דבר, ולא דברו בו על ברסלב - לטוב ולרוע, וממילא לא היה לי מושג מה זה.

מה בכל אופן הביא אותי לזה - מטבעי שאפתי תמיד למוצאינו! בחיידר ובישיבה קטנה, הייתי תמיד בין המוצלחים, ובמשך הזמן התחלתי לבנות לעצמי תכניות אישיות של סדרים-חברותוני-הספקים, במטרה להגיע להצלחות גדולות יותר. ואכן, במשך השנים הספקתי המון, ואף הורתי על זה בשיטה מסוימת שהתפרסמה אז, וממילא גם זכרתי את מה שלמדתי.

אך סיפוק לא היה לי מעולם. כי המצוי מעולם לא התאים עם הרצוי, ומכל התכניות היפות שתכננתי וסיידתי לפרטי פרטים - הצלחתי ליישם בקושי חצי, ואמנם החצי היה גם הוא מוצלח מאד, אך לא הייתי מרוצה מזה.

ולא רק בלימוד, אלא בכל נושא שניסיתי לעבוד עליו במשך הזמן, אם זה 'השכמה', בין אדם לחברו, שמירת עניינים, שמירת הלשון וכיו"ב - רציתי הרבה והצלחתי מעט, וזה שבר אותי מאד. ובכל אופן המשכתי כל הזמן לנסות.

במשך הזמן, כשראיתי שתקוותי נכזבות ואין לי סיכוי להצליח בהם, התחלתי לאבד את החשק, ואט אט עובתי את כל התכניות שהיו לי, וכבר לא היה לי שום כח וסיבה להתגבר לעשות משהו - בלימוד או בשאר ענייני עבודת ה', כיון שידעתי שממילא לא אצליח, אז למה לנסות.

ביום מן הימים פגשתי את בן-דודי והצעתי לו שנלמד בחברותא ספרי ברסלב. התחלתי ללמוד בספר 'משביט נפש' והשתפכות הנפש, למדנו כל יום כ-10 דקות, עד שכעבור חודש - בהשפעת הלימוד - התחלתי להתבודד 5 דקות בכל יום, וכתוצאה מכך, תוך תקופה קצרה החיים שלי השתנו לגמרי.

דרכה של תורה

מאמר תורני בנושא ע"פ תורת מוהר"ן

כמים לבן נכח פני ה' [כ"ז מובאר בספר "כוכבי אור" (לר) אברהם ב"ר נחמן מטרולשטיין].

[בוה נבין עניין פלא. רבינו מדגיש שאת ההתבודדות יקיים כל אחד בשפה שהוא מורגל בה, בשונה מתפילה שצריכה להיאמר דווקא בלשון הקודש. עוד הוא מדגיש שיעשה זאת כדבר איש אל רעהו, בשונה מתפילה שצריכה להיעשות כעומד לפני המלך. וכל זאת מושם שמדובר במעמד שונה לחלוטין, מעמד של יצירת הקשר השורשי והיקר ביותר - בין אדם לקונו. הקשר המופלא המתואר בהרחבה בספר שיר השירים, וממילא הכללים כאן שונים, אין צורך ב'מלאכים' שיעלו את זה, ואין צורך בגינוני מלכות, אדרבה, יש צורך בקרבה והתאחדות בלי שום חציצה. וד"ב למתבונן].

זו היא העצה. הפשוטה והתועלתית כ"כ כוח, והעמוקה והגבוהה כ"כ מאדך. ואשרי הזוכה לקיימה בהתמדה ובקביעות, אזי יזכה בעצמו בכל הנ"ל יותר, ויתקיים בו "עולמך תראה בחייוך".

>>> המשך מעמוד א'

כיהודים עם הקב"ה. והדרך העיקרית לעשות זאת הוא ע"י 'תפילה' שפירושה המילולי הוא 'חבור' (ממבואר בפירוש"י על הפסוק 'נפתולי אלקים נפתלתי'), ועם ישראל אכן יוצר קשר יומי קבוע עם הש"ת ע"י שלשת התפילות.

אך מעבר לקשר הכללי, הש"ת מעוניין בקשר אישי עם כל אחד. וזה נעשה ע"י ההתבודדות. כאן אין נוסח ואין שום דבר חיצוני שאיתו עושים את ההתבודדות. מדובר בנוסח שאדם מוציא מתוך פנימיותו, מתוך נפשו, רגשותיו, ידיעותיו - ויוצר מהם דיבור חדש, אישי, שמחבר אותו אישית עם אבא שבשמים.

נמצא א"כ שה'התבודדות' - שהוא בעצם עצה פשוטה ופרקטית - מביאה את האדם למקום הכי גבוה, ולשורש הכי שורשי - שאליו הוא צריך להגיע. יש כאן חיבור הכי אמיתי ומקורי בין נשמה ליצורה. תפילה זו היא תפילה הנמשכת מ'שער החמישים', משרש הרחמים הכי עליונים שיש (ענין ליקו"מ ס"י ב), ועליה נאמר "שפכי

המדורים "דרכה של תורה" ו"את והב בסופה" נתרם לעילוי נשמת הגה"צ ר' יעקב יצחק ב"ר אברהם צבי גלינסקי זצ"ל, נלב"ע כ"ב שבט תשע"ד, ת.נ.צ.ב.ה.

כל המדורים "לבית ולמשפחה" נתרמו לזכות האשה רחל בת לאה רבקה לרפואה שלמה בתוך שאר חולי ישראל

ניתן להקדיש מדור בתרומה של 50 ₪ להצלחת התורם ובני משפחתו, או לרגל שמחה וכיו"ב.

כל המעוניין להודיע על שיעור או חבורה וכיו"ב בתורת מוהר"ן לבני תורה, יכול להודיע למערכת, והדברים יתפרסמו בלוח זה.

הודעה חשובה: ניתן לקבל בקביעות את העלון בדואר, דמי מני - 20 ₪ לחצי שנה.

הודעה משמחת: בעזרת יתקיים כינוס מיוחד לאברכים בני תורה לקראת חג הפורים הבע"ל, פרטים יבואו. נ.ב. ייתכן שיהיה כינוס גם לנשים.

הקבצו לבית ולמשפחה

בית וועד לחניכי הישיבות
העוסקים בתורת מוהר"ן מברסלב זצ"ל

התורה - לא בשמים היא

להיות ה"כסא" של השי"ת בעצמו, שבוחר לבא ולשבת דווקא עליו, אצלנו ולידנו.

קל להאמין, שהבעלים שלנו שעוסקים בתורה, מניחים טלית ותפילין, וחייבים בכל המצוות - הם מחוברים לתורה, ושייכים למציאות של קדושה, וממילא להיות קרובים לה'.

אך קשה מאד להאמין, שאנו הנשים, המבלות את רוב הזמן בתוך הבית - בין המטבח לחדר הילדים, ועסקות כל הזמן בדברים הכי פשוטים והכי גשמיים שיש - הכנת אוכל, החלפת חיתולים וניגוב האף לתינוקות וילדים, שטיפת כלים ורצפות, השכבת הילדים והקמתם - יש לנו איזה שייכות לדברים הגדולים הללו.

המשך בעמ' הבא <<<

חזרו בחזרה לתוך הבית ולתוך העולם, ותמשיכו להיות חיי עולם הזה עם התורה שזה עתה קבלתם. והפרשה הבאה מיד אחר קבלת התורה, היא פרשת 'משפטים' - הפרשה שעוסקת בדברים הכי נמוכים והכי שפלים: גנב שנמכר לעבד, חובל בחבירו, רוצח, וכל סוגי המזיקים... - האנשים!?

אכן כן. זוהי התורה וזו מטרתה. התורה הקדושה והנעלית הזו - לא ניתנה בשום אופן למלאכים, למרות שהם חשקו בה מאד. היא ניתנה אך ורק דווקא - לנו בני האדם. כי מטרת התורה אחת היא - להיות בתוך העולם, העולם הזה כמונו, ושם, דווקא שם - לקיים את רצון ה', ולהתחבר לקדושה הנפלאה של התורה.

מה התוצאה של זה? מה שמופיע מיד בפרשיות הבאות - המשכן! כאשר זוכים בתוך העולם הזה לחפש את ה' ואת רצונו, ולקיים זאת באהבה ושמחה, אזי העולם הזה פושט את צורתו הגשמית והעכורה, והופך להיות משכן לשכינה הקדושה. העולם, והאדם, והבית - הופכים

הדבר הפלאי ביותר בתבל, הוא - החיבור בין התורה לעולם, או מדוייק יותר - בין התורה לאדם.

התורה - דבר עליון ושמיו, המציאות הגבוהה והנעלית ביותר, התורה והשם - חד הם; ואילו העולם - נמוך, מוגשם, מלא יצרים תאוות וסתם שטויות. האם ייתכן חיבור כלשהו ביניהם. לשם דוגמה נצייר לעצמנו חיבור בלתי גיוני בין זה שגילם את הרוע הגדול ביותר בהיסטוריה - היטלר ימ"ש, ובין החפץ חיים זצ"ל - הייתכן?! ובאמת, משל זה אינו אחד מאלף לעומת ההבדל שבין התורה והעולם!...

ואכן, קבלת התורה היה מעמד של התנתקות מוחיים הגשמיים בעולם הזה. עם ישראל נצטווה להתקדש ולפרוש מהשייכות לענייני העולם, ובשעת מתן תורה בעצמו - העולם עצר מלכת, ועם ישראל בעצמם - פרחו בשמחתם... כפשוטו! כלומר - התורה והעולם הם חיבור בלתי אפשרי.

אך, כמה מפתיע - מיד לאחר מכן, נאמר להם "שובו לכם לאהליכם";

מה בקשתך?

שאלה:

כבוד הרבנית תה'.

אני ובעלי גדלנו במשפחות ליטאיות, והתקרבו לברסלב.

מה עושים כשבנות משפחה קרובות מאד שואלות "מה היה חסר לכם", שבמילים אחרות באות לשאול "מה אהנונו פחות ממוכס".

מדובר על אחיות / גיסות מאד קרובות ששואלות באמת ולא על מנת להקניט

אשמח לקבל תשובה מתאימה.

ח.ב. מרכז

תשובה:

לשאלת היקרה ח.ב. שלום וברכה.

לא הבנתי במדוייק מה הקושי שלך - האם קשה לך ההרגשה שהם חושבים שאתם מתנשאים? האם את פוחדת לפגוע בהם? או שקשה לך שאין לך מילים מדויקות לענות להם?

עכ"פ את אומרת שהם שואלים "מה היה חסר לכם"? או כפי שאני הייתי מנסחת זאת: מה חסר לנו שיש לכם? ועל שאלה זו אנסה לענות בעז'ה.

לפני כן אדגיש, שאם זכיתם - בעלך ואת - להתקרב לרבינו ולעשות את השינוי, אתם הרי יודעים היטב מה היה חסר קודם ומה עכשיו, דווקא אתם שחווים את הדרך החדשה העריבה והנפלאה - יכולים לענות בעצמכם את התשובה המדויקת בלי שום קנטור, בלי שום נסיון לנצח אותם, ובלי לפחד ולהתחבא מאחורי מילים מעורפלות, אלא פשוט לשבת ולספר ולהעביר בדיוק את מה שהתחדש בחיכם בעקבות ההתקרבות, מה שלא היה לכם קודם.

בכל אופן אנסה לענות את מה שאני אולי הייתי עונה לאחי ואחיותי וקרובי הליטאים, אם היו שואלים אותי בלי לקנטר.

כל הספרים הקדושים וכל השיטות כולם - מחפשים להגיע לעבודת ה', עבודת המידות, ערבות התורה, אמונה, תפילה, ולהגיע לשלמות הנכספת.

אבל בפועל - רוב רובם של האנשים, ואני מתכוונת לאלו החיים חיי תורה

הרבנית דבורה קרשבוים - בתו של הגה"צ ר' יעקב גלינסקי זצ"ל

אין להניצל מהמידות רעות הללו (שכוללים את כל הדברים המפריעים לנו להיות נכון). וגם כשהוא כבר כן זוכה להינצל מהם - הוא אינו יודע באיזה דרך ללכת, אין לו מפת דרכים, אין לו GPS. ורבינו מכבד שע"י ההתקרבות לצדיק (שיש בוה שלשה שלבים, כנגד האיבוקה, 'עלות השחר' ופרשת דרכים) אדם ניצל מכל המידות רעות, ורואה באיזה דרך ללכת.

את המאמר הזה לימד אותי אחי ר' נחמן שבתי גלינסקי זצ"ל, בתחילת התקרבותי בגיל 16, הייתי צעירה מדי בשביל להבין את כל העומק, אבל בלבי הרגשתי: אני הרי כ"כ רוצה לעבוד על מדותי, ואני חייבת מישהו גדול מאד שניגוט את דרכי, וכפי שרבינו אמר (ליקוטי מוהר"ן סימן ל'): ככל שהחולה גדול יותר - הוא צריך רופא גדול יותר. ובשביל זה צריך את הצדיק שיודע להדריך בכל פרט ופרט.

עוד נקודה מעניינת יש במכשיר ה-GPS, שגם כאשר אדם לא הלך במסלול הנכון, וטעה בדרכו, המכשיר מומשך להדריך אותו, ומחשב עבורו את המסלול מחדש - מהמקום בו הוא נמצא כעת.

ואת זה ג"כ רואים אצל רבינו, שמרוב רחמנותו עלינו - הוא גילה דרכים כאלו, שגם כאשר לא הלך בדרך הנכונה, והגיע לאן שהגיע, יש לו מסלול חדש ומיוחד, שמביא אותו מהמקום בו הוא נמצא אל דרך האמת והישר. ובכל רגע שאדם מתעורר לחפש את ה'דריך' - הוא ימצא בדיוק את הדרך והמסלול שהותאם במיוחד עבורו.

ולסיכום נאמר: רבינו אמר שצריך לשאוף למדרגה הגבוהה ביותר, ולא ליפול מהדרגה הנמוכה ביותר. לענ"ד זו תמציתה של דרך ברסלב. אבל זו לא סתם סיסמא וקוד לפתיחת המחשב, אלא יש לכך הוראות מדויקות - כיצד לקיים זאת הלכה למעשה. וזה החידוש שרבינו מציע לכל יהודי. אשרי הזוכה.

שאלות למדור זה ניתן לשלוח לכתובת: משפחת קירשבוים, רח' הרב מבריסק 6 בית שמש, או לדוא"ל: 410444@gmail.com, או: ale2@okmail.co.il ולצ"ל: עבור מדור "מה בקשתך".

מלאים, בין אצל בני התורה, ובין בחצרות החסידים - אינם מרגישים סיפוק, ומלאים פחדים בלבולים ודאגות, ואינם מתיימרים אפילו להגיע לשלמות של הסולם המובא בספר מסילת ישרים.

וא"כ למי נכתבו כל הספרים הקדושים - האם רק ליחידים יחידי סגולה!?

כאן בא הגילוי הגדול של מוהר"ן - הוא מגלה איך כל אחד יכול להגיע לפסגת הסולם! מהשלב הראשון של הזוויות - ועד השלב האחרון של רוח הקודש!

רבינו נותן דרכים ועצות מדויקות לכל מצב ומצב - בירידה, בעלייה, בבלבול, בדאגה. הוא לא נותן לאדם לפטור עצמו בטענות שונות, אפילו לא של אונס, ולהתחמק ממה שיהודי אמור לזכות, כי **אתה כן יכול!** ע"י העצות שהוא מגלה. פעם ע"י עצה זו, ופעם ע"י עצה אחרת, כי יש דרכים לכל צורת חיים, לכל מצב, בכל יום, ובכל שעה.

בשפה מודרנית הייתי מכנה את החידוש של רבינו, שהוא ה"ג'פי.אס" [GPS] של החיים, הוא מכריז לנו בכל שלב: "עוד 500 מטר יש כבר - הפנה שמאלה, אחר כך ימינה". ברור שמי שאינו רוצה להיכנס למכונית ולהתניע אותה - לא יעזור ה-GPS הזה, אבל מי שכן משתוקק להגיע למטרה - יש לו כאן את שורש העצה להכל.

וכפי שרבינו מביא בליקוטי מוהר"ן (סימן ד') את הגמרא במסכת סוטה (דף כא.) "משל לאדם שהיה מהלך באישון לילה ואפילה, ומתיירא מן הקוצים ומן הפחתים ומן הברקנים, ומחיה רעה ומן הליסטין, ואינו יודע באיזה דרך מהלך; נודמה לו אבוקה של אור, ניצל מן הקוצים ומן הפחתים ומן הברקנים. ועדיין מתיירא מחיה רעה ומן הליסטין, ואינו יודע באיזה דרך מהלך; כיון שעלה עמוד השחר, ניצל מחיה רעה ומן הליסטין, ועדיין אינו יודע באיזה דרך מהלך; הגיע לפרשת דרכים ניצל מכולם".

ורבינו מכבד שכל המידות רעות נמשכים מארבעת היסודות - דומם צומח חי מדבר: עצלות ועצבות נמשכים מ'דומם', ומקבילים ל'פחתים'; תאוות רעות נמשכים מה'צומח', ומקבילים ל'קוצים'; דברים בטלים נמשכים מ'חי', ומקבילים ל'חיה רעה'; וגאווה נמשך מ'המדבר' ומקביל ל'ליסטים'.

וע"ז הולך המשל, שאדם הולך בעולם הזה החשוך והאפל, ואינו יודע

